Acts

- 1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφίλε ων ηρξατο ο {VAR2: ο } ιησους ποιείν τε και διδασκείν
- ^{2} αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη
- ³ οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου
- ⁴ και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου
- ⁵ οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε εν πνευματι βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας
- ^{6} οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ
- ^{7} είπεν δε {VAR2: δε } προς αυτούς ους υμών εστιν γνώναι χρονούς η καιρούς ους ο πάτηρ εθέτο εν τη ίδια εξουσία
- ⁸ αλλα λημψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν] παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης
- ^{9} και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων
- 10 και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθησεσιν λευκαις
- 11 οι και ειπαν ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες {VAR1: βλεποντες } {VAR2: <εμβλεποντες> } εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον

- 12 τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον
- 13 και ότε εισηλθον εις το υπέρωον ανέβησαν ου ησαν καταμένοντες ο τε πέτρος και ιωαννής και ιακώβος και ανδρέας φιλιππός και θώμας βαρθολομαίος και μαθθαίος ιακώβος αλφαίου και σίμων ο ζηλωτής και ιουδας ιακώβου
- 14 ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες
  ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και μαριαμ
  τη μητρι του ιησου και {VAR1: [του] {VAR1: του }
  {VAR2: ιησου και } συν } τοις αδελφοις αυτου
- ^{15} και εν ταις ημέραις ταυταις αναστας πέτρος εν μέσω των αδέλφων είπεν ην τε οχλός ονοματών έπι το αυτό ωσει {VAR1: ως } {VAR2: ωσει } εκατόν είκοσι
- 16 ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν ιησουν
- ^{17} οτι κατηριθμημενος ην εν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης
- ^{18} ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου
- ^{19} και γνωστον εγένετο πασίν τοις κατοικουσίν ιέρουσαλημ ωστε κληθηναι το χωρίον έκεινο τη {VAR2: ίδια } διαλέκτω αυτών ακέλδαμας τουτ έστιν χωρίον αιματός
- ²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικών εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος
- ^{21} δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους
- ^{22} αρξαμένος από του βαπτισμάτος ιωαννού έως της ημέρας ης ανέλημφθη αφ ημών μαρτύρα της αναστάσεως αυτού συν ημίν γενέσθαι ένα τούτων
- 23 και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαββαν ος επεκληθη ιουστος και μαθθιαν

- ^{24} και προσευξαμενοι ειπαν συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα
- ^{25} λαβείν τον τοπον της διακονίας ταυτης και αποστολης αφ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον
- ²⁶ και εδωκαν κληρους αυτοις και επέσεν ο κληρος επι μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

- ^{1} kai en tw sumplifousfai thn hmeran the penthkosthe hsan pannels omou epi to auto
- ^{2} και εγένετο αφνώ εκ του ουράνου ηχός ωσπέρ φερομένης πνόης βιαίας και επληρώσεν όλον τον οίκον ου ησαν καθημένοι
- ^{3} και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και εκαθισεν εφ ενα εκαστον αυτων
- ⁴ και επλησθησαν παντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις
- ^{5} ησαν δε εν {VAR1: εν } {VAR2: εις } ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον
- ^{6} γενομένης δε της φωνής ταυτής συνήλθεν το πληθός και συνέχυθη ότι ηκουον {VAR1: ηκούσεν } {VAR2: ηκούον } είς εκαστός τη ίδια διάλεκτω λαλούντων αυτών
- ^{7} εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες ουχ ιδου απαντες {VAR1: ουχι ιδου παντες } {VAR2: ουχ ιδου απαντες } ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι
- ^{8} και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν
- ⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν
- 10 φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι
- 11 κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου

- 12 εξισταντο δε παντες και διηπορουντο {VAR1: διηπορουντο } {VAR2: διηπορουν } αλλος προς αλλον λεγοντες τι θελει τουτο ειναι
- ^{13} ετεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν
- 14 σταθεις δε ο πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ παντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου
- ^{15} ου υαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν υαρ ωρα τριτή της ημέρας
- ^{16} alla touto estin to eirhmenon dia tou proghtou $\text{ish}\lambda$
- 17 και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνιοις ενυπνιασθησονται
- ^{18} και με επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχέω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν
- ^{19} και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου
- ^{20} ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη
- ^{21} kai estai paç oς an {VAR1: ean } {VAR2: an } epikaleshtai to onoma kurion swhhsetai
- 22 ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα αποδεδειγμενον απο του θεου εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οις εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως αυτοι οιδατε
- 23 τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον δια χειρος ανομων προσπηξαντες ανειλατε
- ^{24} ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου
- ^{25} δαυίδ γαρ λεγεί εις αυτον προορωμην τον κυρίον ενώπιον μου δια παντός ότι εκ δεξίων μου εστίν ινα μη σαλευθω

- ^{26} δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου {VAR1: μου η καρδια } {VAR2: η καρδια μου } και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπίδι
- ^{27} οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν
- ^{28} εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου
- ²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαυίδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης
- ^{30} προφητης ουν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου καθισαι επι τον θρονον αυτου
- ^{31} προίδων ελαλησέν πέρι της αναστάσεως του χριστού ότι ουτε εγκατέλειφθη εις αδήν ουτε η σαρξαυτού είδεν διαφθοράν
- ^{32} τουτον τον ιησούν ανέστησεν ο θέος ου παντές ημείς έσμεν μαρτύρες
- ^{33} τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του πνευματος του αγιου λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο υμεις [και] βλεπετε και ακουετε
- ^{34} ου γαρ δαυίδ ανέβη εις τους ουρανούς λέγει δε αυτός είπεν {VAR2: [o] } κύριος τω κύριω μου καθού εκ δεξίων μου
- ^{35} ews an $\theta\omega$ tous echrous sou upopodion twn podwn sou
- ^{36} ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον αυτον και χριστον εποιησεν ο θεος τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε
- ^{37} ακουσαντες δε κατενυγησαν την καρδιαν ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησωμεν ανδρες αδελφοι
- ^{38} πετρος δε προς αυτους μετανοήσατε φησιν {VAR2: [φησιν] } και βαπτισθητω εκαστος υμων επι {VAR1: εν } {VAR2: επι } τω ονοματι ιήσου χριστου εις αφεσιν των αμαρτιων υμων και λημψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος
- ^{39} υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων

- ⁴⁰ ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρατο και παρεκαλει αυτους λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης
- 41 οι μεν ουν αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν εν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι
- ^{42} ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις
- ^{43} εγινετο δε παση ψυχη φοβος πολλα δε {VAR1: δε } {VAR2: τε } τερατα και σημεία δια των αποστολών εγινετο
- ^{44} παντές δε οι πιστεύοντες ησαν έπι το αυτό και {VAR1: πιστεύσαντες } {VAR2: πιστεύοντες ησαν {VAR1: επι το αυτό } και } είχον απάντα κοίνα
- ^{45} και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν
- ⁴⁶ καθ ημέραν τε προσκαρτερουντές ομοθυμάδον εν τω ιέρω κλωντές τε κατ οικον αρτον μετελαμβάνον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας
- ⁴⁷ αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν επι το αυτο

- ^{1} petroc de kai iwannih anebainon eis to ieron epi thn wran ths prosenchs thn enathn
- ² και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον
- ^{3} ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν
- ^{4} ατενισας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας
- ^{5} o de epeicen autois prosdokwn ti par autwn labein
- ^{6} είπεν δε πετρος αργυρίον και χρυσίον ουχ υπαρχεί μοι ο δε έχω τουτο σοι διδωμί εν τω ονοματί ίησου χριστού του ναζωραίου {VAR2: [εγείρε καί] } περίπατει

- ^{7} και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον παραχρημα δε εστερεωθησαν αι βασεις αυτου και τα σφυδρα
- ^{8} και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αινών τον θεον
- ^{9} και είδεν πας ο λαος αυτον περιπατούντα και αινούντα τον θεον
- 10 επεγινωσκον δε αυτον οτι αυτος {VAR1: ουτος } {VAR2: αυτος } ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω
- 11 κρατουντος δε αυτου τον πετρον και τον ιωαννην συνεδραμεν πας ο λαος προς αυτους επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι
- ^{12} ιδων δε ο πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενίζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον
- 13 ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος {VAR1: ισαακ και } {VAR2: [ο θεος] ισαακ και [ο θεος] } ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν
- ^{14} υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν
- ^{15} τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν
- ^{16} και επι {VAR2: επι } τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων
- ^{17} και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων
- ^{18} ο δε θεος α προκατηγγείλεν δια στοματος παντων των προφητών παθείν τον χρίστον αυτού επληρώσεν ουτώς
- ^{19} μετανοήσατε ουν και επιστρέψατε εις {VAR1: προς } {VAR2: εις } το εξαλειφθήναι υμών τας αμαρτίας

- 20 οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου και αποστείλη τον προκεγειρισμένον υμιν χριστον ιησούν
- 21 ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος των αγιων απ αιωνος αυτου προφητων
- 22 μωυσης μεν είπεν ότι προφητήν υμίν αναστήσει κυρίος ο θέος ημών {VAR2: υμών } εκ των αδελφών υμών ως εμε αυτού ακουσέσθε κατά πάντα όσα αν λάληση προς υμάς
- ^{23} εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολεθρευθησεται εκ του λαου
- ^{24} και παντές δε οι προφηται από σαμουηλ και των καθέξης όσοι ελαλησαν και κατηγγείλαν τας ημέρας ταυτάς
- ^{25} υμεις εστε οι υιοι των προφητών και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος {VAR1: ο θεος διεθετο } {VAR2: διεθετο ο θεος } προς τους πατέρας υμών λέγων προς αβρααμ και εν τω σπέρματι σου ενευλογηθησονται {VAR1: ευλογηθησονται } {VAR2: <ενευλογηθησονται> } πασαι αι πατριαι της γης
- 26 υμιν πρωτον αναστησας ο θεος τον παιδα αυτου απεστείλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφείν εκαστον απο των πονηρίων υμων {VAR1: [υμων] } {VAR2: υμων }

- ^{1} λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις {VAR1: αρχιερεις } {VAR2: ιερεις } και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι
- ^{2} διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων
- ^{3} και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη
- ^{4} πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη {VAR2: [o] } αριθμος των ανδρων ως {VAR1: ως } {VAR2: [ως] } χιλιαδες πεντε
- ⁵ εγένετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτών τους αρχοντας και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς εν ιερουσαλημ

- ^{6} και αννας ο αρχιερευς και καιαφας και ιωαννης και αλεξανδρος και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου
- ^{7} και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις
- ^{8} τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι
- ^{9} ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται {VAR1: σεσωσται }
- 10 γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης
- 11 ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας
- ^{12} και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουδε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας
- 13 θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν
- ^{14} τον τε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν είχον αντειπείν
- ^{15} κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους
- 16 λεγοντες τι ποιησωμεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αργεισθαι
- ^{17} αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων
- 18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν {VAR2: το } καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του {VAR1: [του] } {VAR2: του } ιησου
- ^{19} ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες είπον προς αυτους ει δικαίον εστιν ενώπιον του θεού υμών ακουείν μάλλον η του θεού κρινατε

- ^{20} ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδαμεν και ηκουσαμεν μη λαλειν
- 21 οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι
- ^{22} ετων γαρ ην πλειονών τεσσερακοντά ο ανθρώπος εφ ον γεγονει το σημείον τουτό της ιάσεως
- ^{23} απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν
- ^{24} οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον πραν φωνην προς τον θεον και είπαν δεσποτά συ ο ποιησάς τον ουράνον και την γην και την θαλάσσαν και πάντα τα εν αυτοίς
- ^{25} ο του πατρος ημών δια πνευματός αγιού στοματός δαυίδ παίδος σου είπων ίνα τι εφρυάξαν εθνή και λαοι εμελετήσαν κένα
- ^{26} παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου
- ^{27} συνηχθησαν γαρ επ αληθείας εν τη πολεί ταυτη επί τον αγίον παίδα σου ίησουν ον εχρίσας ηρωδης τε και ποντίος πίλατος συν εθνεσίν και λαοίς ισραηλ
- ^{28} ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου {VAR2: [σου] } προωρισεν γενεσθαι
- ^{29} και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου
- ^{30} εν τω την χειρα σου] {VAR2: [σου] } εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου
- 31 και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες του αγιου πνευματος και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας
- ^{32} του δε πληθους των πιστευσαντων ην καρδια και ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις παντα {VAR1: παντα } {VAR2: απαντα } κοινα

- ^{33} και δυναμει μεγαλη απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασέως του κυριου ιησου {VAR1: του κυριου ιησου της αναστασέως } {VAR2: της αναστασέως του κυριου ιησου } χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους
- ^{34} ουδε γαρ ενδεης τις ην εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων
- 35 και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδετο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν είχεν
- 36 ιωσηφ δε ο επικληθεις βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει
- ^{37} uparcontos auto agrou polhoas hnegken to crhia kai eqhken para {VAR1: para } {VAR2: pros } tous podas ton apostolon

- ^{1} ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα
- ^{2} και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυιης και της γυναικος και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν
- ³ είπεν δε ο πετρος ανανία δια τι επληρώσεν ο σατάνας την καρδίαν σου ψευσασθαί σε το πνευμα το αγίον και νοσφισασθαί απο της τίμης του χώριου
- ^{4} ουχι μενού σοι εμένευ και πράθευ ευ τη ση εξουσία υπηρχεύ τι ότι έθου ευ τη καρδία σου το πραγμά τουτο ουκ έψευσω αυθρωποίς αλλά τω θέω
- ^{5} ακούων δε ο ανανίας τους λογούς τουτούς πέσων εξεψύξεν και εγένετο φοβός μέγας επί παντάς τους ακούοντας
- ^{6} ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν
- ^{7} εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν
- ^{8} απεκριθη δε προς αυτην πετρος είπε μοι ει τοσουτου το χωρίον απεδοσθε η δε είπεν ναι τοσουτου

- 9 ο δε πετρος προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε
- 10 επεσεν δε παραχρημα προς τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης
- ^{11} και εγένετο φοβος μέγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντάς τους ακουοντάς ταυτά
- ^{12} δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω και ησαν ομοθυμαδον παντες {VAR1: παντες } {VAR2: απαντες } εν τη στοα σολομωντος
- ^{13} των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος
- ^{14} μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων
- 15 ωστε και εις τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναριων και κραβαττων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση {VAR1: επισκιασει } {VAR2: επισκιαση } τινι αυτων
- ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες
- ^{17} αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου
- ^{18} και επεβαλον τας χειρας επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια
- ^{19} αγγελος δε κυριου δια νυκτος ανοιξας {VAR1: ηνοιξεν } {VAR2: ανοιξας } τας θυρας της φυλακης εξαγαγών τε αυτούς είπεν
- ^{20} πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης
- 21 ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομένος δε ο αρχιέρευς και οι συν αυτώ συνεκαλέσαν το συνεδρίον και πασαν την γερουσίαν των υίων ισραηλ και απέστειλαν εις το δεσμωτηρίον αχθηναι αυτους
- ²² οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν

- ²³ λεγοντες ότι το δεσμωτηρίον ευρομέν κεκλεισμένον εν παση ασφαλεία και τους φυλακάς εστωτάς επί των θυρών ανοίξαντες δε έσω ουδένα ευρομέν
- ^{24} ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο
- ^{25} παραγενομένος δε τις απηγγείλεν αυτοίς ότι ίδου οι ανδρές ους εθέσθε εν τη φυλακή είσιν εν τω ιέρω εστώτες και διδασκοντές τον λαον
- ^{26} τοτε απέλθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγέν αυτούς ου μετά βιας εφοβούντο γαρ τον λάον μη λιθασθώσιν
- ^{27} αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς
- ²⁸ λεγων {VAR2: [ου] } παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου
- ²⁹ αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπαν πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις
- ^{30} ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου
- ^{31} τουτού ο θέος αρχηγού και σωτηρά υψωσεύ τη δέξια αυτού [του] δουναί μετανοίαν τω ισραήλ και αφέσιν αμαρτίων
- ^{32} και ημεις εσμεν μαρτυρες των ρηματών τουτών και το πνευμα το αγιον ο εδώκεν ο θέος τοις πειθαρχουσιν αυτώ
- ^{33} οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλοντο ανελειν αυτους
- ³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τους ανθρωπους ποιησαι
- ^{35} είπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσέχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσείν
- ³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκλιθη ανδρων αριθμος ως τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν

- ³⁷ μετα τουτον ανέστη ιουδας ο γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφης και απέστησεν λαον οπίσω αυτου κακείνος απώλετο και παντές οσοι επείθοντο αυτώ διεσκορπίσθησαν
- ^{38} και τα {VAR1: [τα] } {VAR2: τα } νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και αφετε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται
- 39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνησεσθε καταλυσαι αυτους μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε
- 40 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν
- ^{41} οι μεν ουν επορεύοντο χαιροντές από προσωπού του συνεδρίου ότι κατηξιώθησαν υπέρ του ονοματός ατιμάσθηναι
- ^{42} πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι τον χριστον ιησουν

- 1 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων
- ^{2} προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις
- ^{3} επισκεψασθε δε αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος και σοφιας ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης
- ^{4} ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν
- ⁵ και ηρέσεν ο λογος ενώπιον παντός του πληθους και εξελεξαντό στεφανού ανδρα πληρης {VAR1: πληρη } {VAR2: πληρης } πιστέως και πνευματός αγιού και φιλιππού και προχορού και υικανόρα και τιμώνα και παρμέναν και υικολαού προσηλύτου αυτίοχεα
- ^{6} ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας

- ⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερεων υπηκουον τη πιστει
- ^{8} στεφανός δε πληρής χαριτός και δυνάμεως εποίει τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λάω
- 9 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω
- ^{10} και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει
- 11 τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωυσην και τον θεον
- 12 συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον
- 13 εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται λαλων ρηματα κατα του τοπου του αγιου [τουτου] και του νομου
- 14 ακηκοαμέν γαρ αυτού λεγοντός ότι ιησούς ο ναζωραίος ουτός κατάλυσει τον τόπον τουτόν και αλλαξεί τα έθη α παρεδώκεν ημίν μωυσης
- 15 και ατενισαντες εις αυτον παντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

- ^{1} eipen de o arcierenc ei tauta outw
ς ecei
- ² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν
- ^{3} και είπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ {VAR2: [εκ] } της συγγενείας σου και δευρο είς την γην ην αν σοι δείξω
- ⁴ τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε

- ⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου
- 6 ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια
- ^{7} και το εθνος ω εαν δουλευσουσιν κρινώ εγώ ο θεος είπεν και μετά ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τώ τόπω τουτώ
- ⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ισαακ τον ιακωβ και ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας
- ^{9} και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου
- 10 και εξείλατο αυτον εκ πασών των θλιψεών αυτου και εδώκεν αυτώ χαριν και σοφιαν εναντίον φαραώ βασίλεως αιγυπτου και κατέστησεν αυτον ηγουμένον επ αιγυπτον και εφ {VAR2: [εφ] } ολον τον οικον αυτου
- ^{11} ηλθεν δε λιμος εφ ολην την αιγυπτον και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ηυρισκον χορτασματα οι πατερες ημων
- ^{12} ακουσας δε ιακώβ οντα σιτια εις αιγυπτον εξαπεστείλεν τους πατέρας ημών πρώτον
- ^{13} και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη {VAR1: εγνωρισθη } {VAR2: ανεγνωρισθη } ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος {VAR2: [του] } ιωσηφ
- ^{14} αποστείλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο ιακώβ τον πατέρα αυτού και πασάν την συγγενείαν εν ψυχαίς εβδομηκοντά πεντε
- ^{15} και κατέβη ιακώβ εις αιγυπτον {VAR1: κατέβη δε ιακώβ [εις αιγυπτον] } {VAR2: και κατέβη ιακώβ εις αιγυπτον } και ετέλευτησεν αυτός και οι πατέρες ημών
- ^{16} και μετετεθησαν εις συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ω ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμμωρ εν συχεμ
- 17 καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμολογησεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω

- ^{18} αχρις ου ανέστη βασιλεύς ετέρος επ αιγύπτον {VAR1: επ αιγύπτον } {VAR2: [επ αιγύπτον] } ος ουκ ηδεί τον ιώσηφ
- 19 ουτος κατασοφισαμένος το γένος ημών εκακώσεν τους πατέρας {VAR2: [ημών] } του ποιείν τα βρέφη εκθέτα αυτών εις το μη ζωογονείσθαι
- ^{20} εν ω καιρω εγεννηθη μωυσης και ην αστειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος
- ^{21} εκτεθεντος δε αυτου ανειλατο αυτον η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον
- ^{22} και επαιδευθη μωυσης εν {VAR2: [εν] } παση σοφια αιγυπτιών ην δε δυνατός εν λογοίς και έργοις αυτού
- ^{23} ως δε επληρουτο αυτω τεσσερακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ
- ^{24} και ιδων τινα αδικουμένον ημυνατο και εποιησέν εκδικησιν τω καταπονουμένω πατάξας τον αιγυπτίον
- 25 ενομίζεν δε συνιεναι τους αδελφους {VAR2: [αυτου] } οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν σωτηριαν αυτοις οι δε ου συνηκαν
- ^{26} τη τε επιουση ημέρα ωφθη αυτοις μαχομένοις και συνηλλασσέν αυτους εις ειρηνην είπων ανδρές αδέλφοι έστε ινα τι αδικείτε αλληλούς
- ^{27} ο δε αδικών τον πλησιον απώσατο αυτόν είπων τις σε κατέστησεν αρχοντά και δικάστην εφ ημών
- ^{28} mh anelein me su beleis on tropon aneiles eches ton aiguption
- ^{29} εφυγεν δε μωυσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικός εν γη μαδιαμ ου εγεννήσεν υιούς δύο
- ^{30} και πληρωθεντων ετων τεσσερακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος εν φλογι πυρος βατου
- ^{31} ο δε μωυσης ιδων εθαυμασεν {VAR1: εθαυμασεν } {VAR2: εθαυμαζεν } το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου
- ^{32} εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εντρομος δε γενομένος μωυσης ουκ ετολμα κατανοησαι
- ^{33} είπεν δε αυτώ ο κυρίος λύσον το υπόδημα των πόδων σου ο γαρ τόπος εφ ω εστηκάς γη αγία εστίν

- 34 ιδων είδον την κακωσίν του λαού μου του εν αίγυπτω και του στεναγμού αυτών {VAR1: αυτού } {VAR2: αυτών } ηκούσα και κατέβην εξελέσθαι αυτούς και υυν δευρό αποστείλω σε είς αίγυπτον
- ^{35} τουτον τον μωυσην ον ηρνησαντο είποντες τις σε κατέστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θέος {VAR1: και } {VAR2: [και] } αρχοντα και λυτρωτην απέσταλκεν συν χειρι αγγέλου του οφθέντος αυτώ εν τη βατώ
- ^{36} ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη {VAR1: τη } {VAR2: γη } αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσερακοντα
- ^{37} ουτος εστιν ο μωυσης ο ειπας τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει ο θεος εκ των αδελφων υμων ως εμε
- 38 ουτος εστιν ο γενομένος εν τη εκκλησία εν τη ερημώ μετα του αγγέλου του λαλούντος αυτώ εν τω ορεί σίνα και των πατέρων ημών ος εδέξατο λογία ζωντά δουναί ημίν {VAR1: υμίν } {VAR2: ημίν }
- 39 ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλα απωσαντο και εστραφησαν εν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον
- ^{40} ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι εγενετο αυτω
- 41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων
- 42 εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσερακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ
- ^{43} και ανέλαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θέου υμών ρομφα {VAR1: ρομφα } {VAR2: [υμών] ραιφαν } τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιώ υμάς επέκεινα βαβυλώνος
- ^{44} η σκηνη του μαρτυριού ην τοις πατρασίν ημών εν τη ερημώ καθώς διεταξατό ο λάλων τω μωυση ποιησαί αυτην κατά τον τύπον ον εωρακεί

- ⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ
- ^{46} os euren carin enweinn tou beou kai hthsato eurein skhnwma tw oikw {VAR1: bew } {VAR2: oikw } iakwb
- ^{47} σολομων δε οικοδομησεν αυτω οικον
- ^{48} αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει
- ^{49} ο ουρανός μοι θρονός η δε {VAR1: και η } {VAR2: η δε } γη υποπόδιον των πόδων μου ποίον οικον οικοδομήσετε μοι λεύει κυρίος η τις τόπος της καταπαύσεως μου
- ^{50} ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα
- ^{51} σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιαις και τοις ωσιν υμεις αει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατέρες υμων και υμεις
- ^{52} τινα των προφητών ουκ εδιώξαν οι πατέρες υμών και απέκτειναν τους προκαταγγείλαντας πέρι της ελευσέως του δικαίου ου νυν υμείς προδοται και φονείς εγένεσθε
- ^{53} οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε
- ^{54} ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον
- ^{55} υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου
- ^{56} και είπεν ιδού θεώρω τους ουράνους διηνοιγμένους και τον υιον του ανθρώπου εκ δεξιών εστώτα του θεού
- ^{57} κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον
- 58 και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου
- ^{59} και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου

 ^{60} θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις ταυτην την αμαρτιαν και τουτο ειπων εκοιμηθη

- ¹ σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε {VAR1: [δε] } {VAR2: δε } διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων
- ^{2} συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν κοπετον μεγαν επ α υτω
- ³ σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδίδου εις φυλακην
- ⁴ οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον
- ^{5} φιλιππος δε κατελθων εις την {VAR1: την } {VAR2: [την] } πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον
- 6 προσειχον δε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει
- ⁷ πολλοι γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν
- ^{8} egeneto de pollh cara en th polei ekeinh
- ^{9} ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν
- ^{10} ω προσείχον παντές από μικρού έως μεγάλου λεγοντές ουτός έστιν η δυναμίς του θέου η καλουμένη μεγάλη
- ^{11} προσείχον δε αυτώ δια το ικάνω χρονώ ταις μαγείαις εξεστακέναι αυτούς
- 12 στε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες
- 13 ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο

- 14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους πετρον και ιωαννην
- ^{15} οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον
- ^{16} ουδεπώ γαρ ην επ ουδενι αυτών επιπεπτώκος μονον δε βεβαπτισμένοι υπηρχόν εις το ονομά του κυριού ίησου
- ^{17} τοτε επετιθεσαν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον
- 18 ίδων δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα προσηνεγκεν αυτοις χρηματα
- ^{19} λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον
- ^{20} πετρος δε είπεν προς αυτόν το αρχυρίον σου συν σοι είη είς απώλειαν ότι την δώρεαν του θέου ενομίσας δια χρηματών κτάσθαι
- ^{21} ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι του θεου
- ^{22} μετανοήσον ουν από της κακίας σου ταυτής και δεήθητι του κυρίου ει αρά αφεθήσεται σοι η επινοία της καρδίας σου
- ^{23} εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα
- ^{24} αποκριθεις δε ο σιμών είπεν δεηθητε υμεις υπέρ εμου προς τον κυρίον οπώς μηδέν επέλθη επ εμέ ων ειρηκάτε
- ^{25} οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον εις ιεροσολυμα πολλας τε κωμας των σαμαριτων ευηγγελίζοντο
- ²⁶ αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος
- ^{27} και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης {VAR1: [oς] } {VAR2: oς } εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ

- ^{28} ην τε {VAR1: δε } {VAR2: τε } υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν
- ^{29} είπεν δε το πνευμά τω φιλιππώ προσελθε και κολληθητι τω αρμάτι τουτώ
- 30 προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν τον προφητην και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις
- 31 ο δε είπεν πως γαρ αν δυναίμην εαν μη τις οδηγησει με παρεκαλέσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω
- ^{32} η δε περιοχή της γραφής ην ανεγινώσκεν ην αυτή ως προβατόν επί σφαγήν ήχθη και ως αμνός εναντίον του κειράντος {VAR1: κειροντός } {VAR2: κειράντος } αυτόν αφώνος ουτώς ουκ ανοίγει το στομά αυτόυ
- ^{33} εν τη ταπεινώσει {VAR2: [αυτου] } η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου
- ^{34} αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετέρου τινος
- ^{35} ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν
- ^{36} ως δε επορεύοντο κατά την οδον ηλθον επί τι υδωρ και φησιν ο ευνούχος ίδου υδωρ τι κωλύει με βαπτίσθηναι $8{:}37$
- 37
- ^{38} και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον
- 39 ότε δε ανεβησαν εκ του υδατός πνευμα κυρίου ηρπάσεν τον φιλιππον και ουκ είδεν αυτόν ουκετί ο ευνούχος επορεύετο γαρ την όδον αυτού χαιρών
- 40 φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

1 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει

- ² ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ
- ^{3} εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω εξαιφνης τε αυτον περιηστραψεν φως εκ του ουρανου
- ^{4} kai peswn epi thn ghn hkousen fwnhn legousan autw saoul saoul ti me diwkeiz
- ^{5} eipen de tiz ei kurie o de egw eimi ihvouz on su diwkeiz
- ^{6} αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν
- ^{7} οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες
- ⁸ ηγερθη δε σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον
- ^{9} και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν
- ^{10} ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και είπεν προς αυτον εν οραματι ο κυρίος ανανία ο δε είπεν ίδου εύω κυρίε
- 11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας {VAR1: αναστα } {VAR2: αναστας } πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευγεται
- ^{12} και ειδεν ανδρα [εν οραματι] ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας] χειρας οπως αναβλεψη
- ^{13} απεκριθη δε ανανίας κυριε ηκούσα από πολλών περί του ανδρός τουτού όσα κακά τοις αγιοίς σου εποίησεν εν ιερουσάλημ
- ^{14} και ωδε έχει εξουσιαν παρα των αρχιέρεων δησαι παντας τους επικαλουμένους το ονομά σου
- ^{15} είπεν δε προς αυτον ο κυρίος πορεύου ότι σκεύος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστάσαι το ονομά μου ενώπιον των {VAR1: [των] } εθνών τε και βασίλεων υίων τε ισραήλ
- ^{16} εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν

- 17 απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου
- ^{18} και ευθέως απέπεσαν αυτού από των οφθαλμών ως λεπίδες ανέβλεψεν τε και αναστάς εβαπτίσθη
- ^{19} και λαβων τροφην ενισχυσεν {VAR1: ενισχυθη } {VAR2: ενισχυσεν } εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας
- ^{20} και ευθέως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσέν τον ιησούν ότι ουτος έστιν ο υιος του θέου
- 21 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εις {VAR1: εν } {VAR2: εις } ιερουσαλημ τους επικαλουμένους το ονομά τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμένους αυτους αγαγη επι τους αρχιέρεις
- ^{22} σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυννεν τους {VAR2: [τους] } ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος
- ²³ ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον
- ²⁴ εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουντο δε και τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν
- ^{25} λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους καθηκαν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι
- ²⁶ παραγενομενος δε εις ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης
- ^{27} βαρναβας δε επιλαβομένος αυτον ηγαγέν προς τους αποστολους και διηγησατό αυτοις πως έν τη όδω είδεν τον κυρίον και ότι ελαλησέν αυτώ και πως έν δαμασκώ επαρρησίασατο έν τω ονοματί {VAR2: του } ιησού
- ^{28} και ην μετ αυτων εισπορευομένος και εκπορευομένος εις ιερουσαλημ παρρησιαζομένος εν τω ονοματί του κυρίου
- ^{29} ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν ανελειν αυτον
- 30 επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον

- 31 η μεν ουν εκκλησια καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας είχεν ειρηνην οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνετο
- ^{32} εγένετο δε πετρού διερχομένου δια παυτών κατέλθειν και προς τους αγιούς τους κατοικούντας λυδδα
- ^{33} ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι αινεαν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαττου ος ην παραλελυμενος
- ^{34} και είπεν αυτώ ο πετρος αίνεα ιαταί σε ιησούς χριστός αναστηθί και στρώσον σέαυτω και εύθεως ανέστη
- ^{35} και είδαν αυτον παντές οι κατοικούντες λυδδα και τον σαρώνα οιτίνες επέστρεψαν επί τον κυρίον
- ³⁶ εν ιοππη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης εργων αγαθων και ελεημοσυνων ων εποιει
- ^{37} εγένετο δε εν ταις ημέραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντές δε αυτην εθηκαν {VAR2: [αυτην] } εν υπέρωω
- 38 εγγυς δε ουσης λυδδας τη ιοππη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστείλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησης διελθείν εως ημων
- 39 αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερωον και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων ουσα η δορκας
- 40 εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν
- ^{41} δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν
- ^{42} γνωστον δε εγένετο καθ ολης {VAR2: της } ιοππης και επιστευσαν πολλοι επι τον κυριον
- ^{43} εγενετο δε ημερας ικανας μειναι εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

- ^{1} ανηρ δε τις εν καισαρεία ονοματί κορνηλίος εκατονταρχης εκ σπείρης της καλουμένης ιταλικής
- ² ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος
- ³ είδεν εν οραματί φανέρως ωσεί περί ωραν ενατην της ημέρας αγγέλον του θέου εισελθοντά προς αυτον και είποντα αυτώ κορνηλίε
- ⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος είπεν τι εστιν κυριε είπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν είς μνημοσυνον εμπροσθεν του θεου
- ^{5} και νυν πεμψον ανδρας εις ιοππην και μεταπεμψαι σιμωνα τινα ος επικαλειται πετρος
- ^{6} ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν
- ^{7} ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω φωνησας δυο των οικετων και στρατιώτην ευσεβη των προσκαρτερουντών αυτώ
- ^{8} και εξηγησαμενος απαντα αυτοις απεστειλεν αυτους εις την ιοππην
- 9 τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην
- 10 εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε αυτων εγενετο επ αυτον εκστασις
- 11 και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενον επι της γης
- ^{12} εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και ερπετα της γης και πετεινα του ουρανου
- ^{13} και εγένετο φωνή προς αυτον αναστας πέτρε θυσον και φαγε
- ^{14} ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον
- ^{15} και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου
- ^{16} τουτο δε εγένετο έπι τρις και ευθυς ανέλημφθη το σκευος εις τον ουρανον

- 17 ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα
- ¹⁸ και φωνησαντες επυνθανοντο {VAR1: επυθοντο } {VAR2: επυνθανοντο } ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται
- ^{19} του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος είπεν {VAR2: [αυτω] } το πνευμα ίδου ανδρές τρείς {VAR1: δυο } {VAR2: τρείς } ζητούντες σε
- ²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομένος οτι έγω απέσταλκα αυτους
- ^{21} καταβας δε πετρος προς τους ανδρας είπεν ιδου εγω είμι ον ζητείτε τις η αιτία δι ην παρέστε
- 22 οι δε ειπαν κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου
- ²³ εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω
- 24 τη δε επαυριον εισηλθεν εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους
- ^{25} ως δε εγένετο του εισελθείν τον πέτρον συναντησάς αυτώ ο κορνηλίος πέσων επί τους πόδας προσεκυνήσεν
- ^{26} ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων αναστηθι και εγω αυτος ανθρωπος ειμι
- ^{27} και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους
- 28 εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω καμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον
- ²⁹ διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με
- ^{30} και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημέρας μέχρι ταυτης της ωρας ημην την ενατην προσευχομένος εν τω οικώ μου και ιδού ανηρ έστη ένωπιον μου έν εσθητι λαμπρα

- 31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου
- 32 πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν
- 33 εξαυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου
- ^{34} ανοίξας δε πετρος το στομα είπεν επ αληθείας καταλαμβανομαί οτι ουκ εστίν προσωπολημπτης ο θέος
- 35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν
- ^{36} τον λογον ον {VAR2: [ov] } απεστείλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελίζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντών κυρίος
- ³⁷ υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης
- ³⁸ ιησουν τον απο ναζαρεθ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου
- ^{39} και ημεις μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και {VAR2: [ev] } ιερουσαλημ ον και ανειλαν κρεμασαντες επι ξυλου
- ^{40} touton o veoc hyeiren en {VAR2: [en] } th trith hmera kai edwken auton emfanh geneshai
- 41 ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων
- ^{42} και παρηγγείλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμένος υπο του θέου κριτης ζωντών και νέκρων
- 43 τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον
- ^{44} ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον

- ^{45} και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι {VAR1: οι } {VAR2: οσοι } συνηλθαν τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος {VAR1: πνευματος του αγιου } {VAR2: αγιου πνευματος } εκκεχυται
- ^{46} ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη πετρος
- ^{47} μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινές το πνευμά το αγιον ελάβον ως και ημείς
- ^{48} προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι ιησου χριστου βαπτισθηναι τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

- ^{1} ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου
- ^{2} ote de anebh petros eis ierousalhm diekrinonto pros auton oi ek peritomhs
- ^{3} λεγοντες οτι εισηλθες {VAR1: εισηλθεν } {VAR2: εισηλθες } προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας και συνεφαγες {VAR1: συνεφαγεν } {VAR2: συνεφαγες } αυτοις
- ⁴ αρξαμενος δε πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων
- ⁵ εγω ημην εν πολει ιοππη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρις εμου
- ^{6} εις ην ατενισας κατενοούν και είδον τα τετραποδα της γης και τα θηρία και τα ερπέτα και τα πέτεινα του ουράνου
- ^{7} ηκουσα δε και φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε
- ^{8} είπον δε μηδαμως κυρίε ότι κοινόν η ακαθαρτόν ουδεπότε εισηλθέν είς το στομά μου
- ^{9} απέκριθη δε φωνή εκ δευτέρου {VAR1: εκ δευτέρου φωνή } {VAR2: φωνή εκ δευτέρου } εκ του ουράνου α ο θέος εκαθάρισεν συ μη κοινού
- ^{10} τουτο δε εγένετο επι τρις και ανέσπασθη παλιν απάντα εις τον ουράνον

- 11 και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημεν απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με
- 12 είπεν δε το πνευμα μοι συνελθείν αυτοίς μηδεν διακρινάντα ηλθού δε συν εμοί και οι εξ αδελφοί ουτοι και είσηλθομεν είς τον οίκου του αυδρος
- ^{13} απηγγείλεν δε ημίν πως είδεν τον {VAR1: τον } {VAR2: [τον] } αγγελον εν τω οίκω αυτού σταθέντα και είποντα αποστείλον είς ιοππην και μεταπέμψαι σίμωνα τον επικάλουμενον πέτρον
- ^{14} ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις σωθηση συ και πας ο οικος σου
- ^{15} εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη
- ¹⁶ εμνησθην δε του ρηματος του κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω
- ^{17} ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εύω τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον
- ^{18} ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξασαν τον θεον λεγοντες αρα και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εις ζωην εδωκεν
- 19 οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις
- 20 ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες ελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν και προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν
- ^{21} και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος ο πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον
- ²² ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της ουσης εν ιερουσαλημ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν {VAR2: [διελθειν] } εως αντιοχειας
- ^{23} ος παραγενομένος και ιδών την χαριν την {VAR1: την } {VAR2: [την] } του θέου έχαρη και παρέκαλει παντάς τη προθέσει της καρδίας προσμένειν {VAR1: [ev] } τω κύριω
- ^{24} οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστέως και προσέτεθη οχλος ικάνος τω κυριώ

- ²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον αναζητησαι σαυλον
- ²⁶ και ευρων ηγαγεν εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτοις και ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτως εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους
- ^{27} εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν
- 28 αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν {VAR1: εσημαινεν } {VAR2: εσημανεν } δια του πνευματος λιμον μεγαλην μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην ητις εγενετο επι κλαυδιου
- 29 των δε μαθητων καθως ευπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις
- 30 ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου

- ^{1} κατ εκείνον δε τον καίρον επεβαλέν ηρωδης ο βασίλευς τας χείρας κακωσαί τίνας των από της εκκλησίας
- 2 ανείλεν δε ιακώβον τον αδελφον ιωαννού μαχαιρή
- ^{3} ιδων δε οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε {VAR2: [αι] } ημεραι των αζυμων
- ⁴ ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω
- ^{5} ο μεν ουν πετρος ετηρείτο εν τη φυλακή προσευχή δε ην εκτενώς γινομένη υπο της εκκλησίας προς τον θεον περί αυτου
- 6 στε δε ημελλεν προαγαγειν {VAR1: προσαγαγειν } {VAR2: προαγαγειν } αυτον ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην
- ⁷ και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσαν αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων

- ⁸ ειπεν δε ο αγγελος προς αυτον ζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι
- ^{9} και εξελθων ηκολουθει και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν
- 10 διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθαν επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιγη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου
- 11 και ο πετρος εν εαυτω γενομενος ειπεν νυν οιδα αληθως οτι εξαπεστειλεν {VAR1: o } {VAR2: [o] } κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλατο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκιας του λαου των ιουδαιων
- 12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν της μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευγομενοι
- ^{13} κρουσαντος δε αυτου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη
- 14 και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος
- ^{15} οι δε προς αυτην ειπαν μαινη η δε διισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος εστιν αυτου
- ^{16} ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδαν αυτον και εξεστησαν
- ^{17} κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο {VAR1: αυτοις } {VAR2: [αυτοις] } πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν τε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον
- ^{18} γενομένης δε ημέρας ην ταράχος ουκ ολίγος εν τοις στρατιώταις τι αρά ο πέτρος εγένετο
- 19 ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις καισαρειαν διετριβεν
- 20 ην δε θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης

- ^{21} τακτη δε ημέρα ο {VAR1: [0] } {VAR2: 0 } ηρωδης ενδυσαμένος εσθητα βασιλικήν και {VAR2: [και] } καθισας επι του βηματός εδημηγορεί προς αυτούς
- ^{22} ο δε δημος επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου
- ^{23} παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ ων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν
- ^{24} 0 de logos tou heou {VAR1: kuriou } {VAR2: heou } huxanen kai eplhouneto
- 25 βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

- 1 ησαν δε εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετρααρχου συντροφος και σαυλος
- ² λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων είπεν το πνευμα το αγίον αφορίσατε δη μοι τον βαρναβαν και σαυλον είς το εργον ο προσκεκλημαι αυτους
- ^{3} τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν
- ^{4} αυτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του αγιου πνευματος κατηλθον εις σελευκειαν εκειθεν τε απεπλευσαν εις κυπρον
- ^{5} και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην
- ^{6} διελθοντες δε ολην την νησον αχρι παφου ευρον ανδρα τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαίον ω ονομα βαριησους {VAR1: βαριησους }
- ^{7} ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου
- ^{8} ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως

- ^{9} σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου ατενισας εις αυτον
- 10 είπεν ω πληρης παντός δολού και πασης ραδιουργίας υιε διαβόλου έχθρε πασης δικαιόσυνης ου παυση διαστρέφων τας όδους του {VAR1: του } {VAR2: [του] } κύριου τας έυθειας
- ^{11} και νυν ιδου ζειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα τε $\{VAR1\colon \delta\epsilon\ \}\ \{VAR2\colon \tau\epsilon\ \}$ επέσεν επ αυτον αχλυς και σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγους
- ^{12} τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου
- 13 αναχθεντες δε απο της παφού οι περί παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλίας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτών υπεστρέψεν εις ιεροσολυμα
- ^{14} αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν την πισιδιαν και ελθοντες {VAR1: ελθοντες } {VAR2: <εισελθοντες> } εις την συναγωγην τη ημέρα των σαββατών εκαθισαν
- 15 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει τις εστιν εν υμιν λογος παρακλησεως προς τον λαον λεγετε
- ^{16} αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε
- ^{17} ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτου και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης
- ^{18} και ως τεσσερακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω
- ^{19} και {VAR2: και } καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν την γην αυτων
- ^{20} ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ {VAR2: [του] } προφητου
- ^{21} κακείθεν ητησαντο βασίλεα και εδώκεν αυτοίς ο θέος τον σαούλ υίον κις ανδρά εκ φύλης βενιαμίν ετη τεσσερακοντά

- ^{22} και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον δαυίδ αυτοις εις βασίλεα ω και είπεν μαρτυρησας ευρον δαυίδ τον του ιέσσαι ανδρα {VAR1: [ανδρα] } {VAR2: ανδρα } κατα την καρδίαν μου ος ποίησει παντα τα θέληματα μου
- ^{23} τουτού ο θέος από του σπέρματος κατ επαγγελίαν ηγαγέν τω ισραήλ σωτήρα ιήσουν
- ^{24} προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοίας παντί τω λαω ισραηλ
- ^{25} ως δε επληρου ιωαννης τον δρομον ελεγεν τι εμε υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι
- ^{26} ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον ημιν ο λογος της σωτηριας ταυτης εξαπεσταλη
- 27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν
- ^{28} και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον
- ^{29} ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον
- ^{30} o de heog hyeiren auton ek nekran
- ^{31} ος ωφθη επι ημέρας πλείους τοις συναναβασίν αυτώ από της γαλιλαίας εις ιερουσάλημ οιτίνες [νυν] είσιν μαρτύρες αυτού προς τον λαον
- ^{32} και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην
- ^{33} ότι ταυτην ο θεος εκπεπληρώκεν τοις τεκνοις ημών {VAR1: ημών } {VAR2: [αυτών] ημίν } αναστησάς ιησούν ως και εν τω ψάλμω γεγραπται τω δευτέρω υίος μου εί συ έγω σημέρον γεγέννηκα σε
- ^{34} στι δε ανεστήσεν αυτον εκ νέκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφείν εις διαφθοράν ουτώς ειρήκεν στι δώσω υμιν τα οσία δαυίδ τα πίστα
- ^{35} διοτι και εν ετέρω λεγεί ου δωσείς τον οσίον σου ίδειν διαφθοραν
- ³⁶ δαυίδ μεν γαρ ίδια γενέα υπηρετήσας τη του θέου βουλή εκοιμήθη και προσετέθη προς τους πατέρας αυτού και είδεν διαφθοράν

- ^{37} on de o beog hyeiren ouk eiden diarboran
- 38 γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται
- ^{39} {VAR1: και } {VAR2: [και] } απο παντών ων ουκ ηδυνήθητε εν νομώ μωυσέως δικαιώθηναι εν τουτώ πας ο πιστέυων δικαιουται
- ^{40} blepete oun my epelhy to eirhmenon en tois projhtais
- 41 ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εργαζομαι εγω εν ταις ημεραις υμων εργον ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν
- ⁴² εξιοντων δε αυτων παρεκαλουν εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα
- 43 λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτους προσμενειν τη χαριτι του θεου
- ^{44} τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του κυριου {VAR1: θεου } {VAR2: κυριου }
- 45 ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο παυλου λαλουμενοις βλασφημουντες
- ⁴⁶ παρρησιασαμενοι τε ο παυλος και ο βαρναβας ειπαν υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη
- ^{47} ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης
- ^{48} ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του κυριου {VAR1: θεου } {VAR2: κυριου } και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον
- ^{49} diejereto de o logos tou kuriou di olhs ths cwras
- 50 οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων

- ^{51} οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων επ αυτους ηλθον εις ικονιον
- ^{52} οι τε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

- ^{1} εγένετο δε εν ικονίω κατά το αυτό εισελθείν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαίων και λαλησαί ουτως ωστε πιστευσαί ιουδαίων τε και ελληνών πολυ πληθός
- ^{2} οι δε απειθησαντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων
- ³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι επι {VAR2: [επι] } τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων
- ^{4} εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις
- ^{5} ως δε εgeneto ορμη των εθνών τε και ιουδαίων συν τοις αρχουσιν αυτών υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους
- ^{6} συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον
- ^{7} κακει ευαγγελιζομενοι ησαν
- ^{8} και τις ανηρ αδυνατος εν λυστροις τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου ος ουδεποτε περιεπατησεν
- ^{9} ουτος ηκουσεν {VAR1: ηκουεν } {VAR2: ηκουσεν } του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηναι
- ^{10} είπεν μεγάλη φωνή αναστήθι επί τους πόδας σου ορθός και ηλάτο και περιέπατει
- 11 οι τε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας
- ^{12} εκαλουν τε τον βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου
- 13 ο τε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν

- ^{14} ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια εαυτων {VAR1: εαυτων } {VAR2: αυτων } εξεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες
- 15 και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι θεον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις
- ^{16} ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων
- 17 καιτοι ουκ αμαρτυρον αυτον αφηκεν αγαθουργων ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων
- ^{18} και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις
- 19 επηλθαν δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομιζοντες αυτον τεθνηκεναι
- ^{20} κυκλωσαντων δε των μαθητων αυτον αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην
- ^{21} ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και εις ικονιον και {VAR1: [εις] } {VAR2: εις } αντιοχειαν
- 22 επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου
- 23 χειροτονησαντες δε αυτοις κατ εκκλησιαν πρεσβυτερους προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν
- ^{24} και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις την παμφυλιαν
- ^{25} και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν
- ^{26} κακείθεν απέπλευσαν είς αντιοχείαν οθέν ησαν παραδεδομένοι τη χαρίτι του θέου είς το έργον ο επληρώσαν

- ²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγελλον οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως
- ^{28} διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

- ^{1} και τίνες κατελθοντες από της ιουδαίας εδιδασκον τους αδελφούς ότι εαν μη περιτμήθητε τω εθεί τω μωυσέως ου δυνάσθε σωθηναί
- ² γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου
- ³ οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την τε φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις
- ⁴ παραγενομενοι δε εις ιεροσολυμα {VAR1: ιεροσολυμα } {VAR2: ιερουσαλημ } παρεδεχθησαν απο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων
- 5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως
- ^{6} συνηχθησαν τε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου
- ⁷ πολλης δε ζητησεως γενομενης αναστας πετρος είπεν προς αυτους ανδρες αδελφοί υμείς επίστασθε οτι αφ ημερων αρχαίων εν υμιν εξελεξατο ο θεος δια του στοματός μου ακουσαί τα εθνή τον λογόν του ευαγγελίου και πίστευσαί
- ^{8} και ο καρδιούνωστης θέος εμαρτυρήσεν αυτοις δους το πνευμα το αύιον καθώς και ημιν
- ^{9} και ουθεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων
- ^{10} υυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητών ον ουτε οι πατέρες ημών ουτε ημείς ισχυσαμέν βαστάσαι
- 11 αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι

- 12 εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων
- 13 μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου
- ^{14} συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον τω ονοματι αυτου
- ^{15} και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται
- 16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα {VAR1: κατεστραμμενα } {VAR2: κατεσκαμμενα } αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην
- 17 οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ποιων ταυτα
- 18 γνωστα απ αιωνος
- ^{19} διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον
- ^{20} αλλα επιστειλαι αυτοις του απέχεσθαι των αλισγηματών των ειδώλων και της πορνείας και του {VAR2: του } πνικτού και του αιματός
- ²¹ μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος
- 22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις
- ²³ γραψαντες δια χειρος αυτων οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν
- ²⁴ επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες {VAR2: [εξελθοντες] } εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων οις ου διεστειλαμεθα
- ^{25} εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω

- ^{26} ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου
- ²⁷ απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελλοντας τα αυτα
- ^{28} εδοξεν γαρ τω πνευματι τω αγιω και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των επαναγκες
- ^{29} απέχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματός και πνικτών και πορνείας εξ ων διατηρούντες εαυτούς ευ πράξετε ερρώσθε
- ^{30} οι μεν ουν απολυθεντες κατηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην
- ^{31} αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει
- ^{32} ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηρίξαν
- ^{33} ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστειλαντας αυτους 15:34

34

- ^{35} παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου
- 36 μετα δε τινας ημερας είπεν προς βαρναβαν παυλος επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις κατηγγείλαμεν τον λογον του κυρίου πως εχουσίν
- ^{37} βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον
- ^{38} παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμβανειν τουτον
- 39 εγενετο δε παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον
- ^{40} παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του κυριου υπο των αδελφων
- ^{41} διηρχετο δε την συριαν και [την] κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

- ¹ κατηντησεν δε και {VAR1: και } {VAR2: [και] } εις δερβην και εις λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος
- ^{2} ος εμαρτυρείτο υπο των εν λυστροίς και ικονίω αδελφων
- ³ τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες οτι ελλην ο πατηρ αυτου υπηρχεν
- ⁴ ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδοσαν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και πρεσβυτερων των εν ιεροσολυμοις
- ^{5} αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεούντο τη πιστει και επερισσεύον τω αριθμώ καθ ημέραν
- 6 διηλθον δε την φρυγιαν και γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια
- ⁷ ελθοντες δε κατα την μυσιαν επειραζον εις την βιθυνιαν πορευθηναι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ιησου
- ^{8} παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα
- 9 και οραμα δια {VAR2: [της] } νυκτος τω παυλω ωφθη ανηρ μακεδων τις ην εστως και παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν
- ^{10} ως δε το οραμα είδεν ευθέως εζητησαμέν εξελθείν είς μακεδονίαν συμβιβαζοντές οτι προσκεκληταί ημας ο θέος ευαγγελίσασθαι αυτους
- ^{11} αναχθέντες ουν {VAR1: ουν } {VAR2: δε } απο τρωαδος ευθυδρομησαμέν εις σαμοθρακήν τη δε επιουσή εις νέαν πολιν
- ^{12} κακείθεν εις φιλιππους ητις εστιν πρωτή της μερίδος {VAR1: πρωτή της μερίδος } {VAR2: <πρωτής> μερίδος της } μακεδονίας πολίς κολώνια ημέν δε εν ταυτή τη πολεί διατρίβοντες ημέρας τίνας
- 13 τη τε ημέρα των σαββατών εξηλθομέν εξώ της πυλης παρα ποταμόν ου ενομίζομεν προσεύχην είναι και καθισάντες ελαλούμεν ταις συνέλθουσαις γυναιξίν

- ^{14} και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολέως θυατειρων σεβομένη τον θέον ηκουέν ης ο κυρίος διηνοίξεν την καρδιάν προσέχειν τοις λαλουμένοις υπο του {VAR2: του } παυλού
- ^{15} ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μενετε και παρεβιασατο ημας
- 16 εγενετο δε πορευομένων ημών εις την προσευχην παιδισκην τινα έχουσαν πνευμα πυθώνα υπαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρείχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομένη
- ^{17} αυτη κατακολουθουσα τω {VAR1: [τω] } {VAR2: τω } παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν υμιν οδον σωτηριας
- 18 τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα
- 19 ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας
- ^{20} και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπαν ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημών την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες
- 21 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν
- ^{22} και συνέπεστη ο οχλος κατ αυτών και οι στρατηγοι περιρηξαντές αυτών τα ιματία εκελεύον ραβδίζειν
- ^{23} πολλας τε {VAR1: δε } {VAR2: τε } επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους
- ^{24} ος παραγγελιαν τοιαυτην λαβων εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας ησφαλισατο αυτων εις το ξυλον
- ^{25} κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκροωντο δε αυτων οι δεσμιοι

- ²⁶ αφνω δε σεισμος εγένετο μέγας ωστε σαλευθηναι τα θεμέλια του δεσμωτηρίου ηνέωχθησαν δε παραχρημα {VAR1: [παραχρημα] } {VAR2: παραχρημα } αι θυραι πασαι και παντών τα δεσμα ανέθη
- ²⁷ εξυπνος δε γενομένος ο δεσμοφυλαξ και ίδων ανεωγμένας τας θυράς της φυλακής σπασαμένος την {VAR1: την } {VAR2: [την] } μαχαιράν ημέλλεν εαυτον αναιρείν νομίζων εκπέφευγεναι τους δεσμίους
- 28 εφωνησεν δε μεγαλη φωνη παυλος {VAR1: παυλος μεγαλη φωνη } {VAR2: μεγαλη φωνη [o] παυλος } λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε
- ^{29} αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και {VAR2: [τω] } σιλα
- ^{30} και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω
- ^{31} οι δε είπαν πιστεύσον επί τον κυρίον ιησούν και σωθηση συ και ο οίκος σου
- ^{32} kai elalhsan auto ton logon tou kuriou {VAR1: heou } {VAR2: kuriou } sun pasin tois en th oikia autou
- 33 και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες {VAR1: απαντες } {VAR2: παντες } παραχρημα
- ^{34} αναγαγων τε αυτους εις τον οικον παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικει πεπιστευκως τω θεω
- 35 ημερας δε γενομενης απεστείλαν οι στρατηγοί τους ραβδουχους λεγοντες απολύσον τους ανθρωπούς εκείνους
- ^{36} απηγγείλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους {VAR2: [τουτους] } προς τον παυλον οτι απεσταλκαν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη
- 37 ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας εβαλαν εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν

- ^{38} απηγγείλαν δε τοις στρατηγοίς οι ραβδούχοι τα ρηματά ταυτά εφοβηθησάν δε ακουσάντες ότι ρωμαίοι είσιν
- 39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων απελθειν απο της πολεως
- 40 εξελθοντες δε απο της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες παρεκαλεσαν τους αδελφους και εξηλθαν

- 1 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και την απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην συναγωγη των ιουδαιων
- ^{2} κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων
- ^{3} διανοιγων και παρατιθεμένος ότι τον χριστόν εδει παθείν και αναστηναι έκ νέκρων και ότι ουτός έστιν ο χριστός {VAR1: o } {VAR2: [o] } ιησούς ον έγω καταγγέλλω υμίν
- ⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω {VAR1: [τω] } {VAR2: τω } σιλα των τε σεβομενων ελληνων πληθος πολυ γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι
- ⁵ ζηλωσαντες δε οι ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων ανδρας τινας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν και επισταντες τη οικια ιασονος εζητουν αυτους προαγαγειν εις τον δημον
- ^{6} μη ευροντες δε αυτους εσυρον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν
- ^{7} ους υποδεδεκται ιασών και ουτοι παντές απεναντι των δογματών καισαρός πρασσουσίν βασίλεα ετέρον λεγοντές είναι ιησούν
- ^{8} εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα
- ^{9} και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους

- 10 οι δε αδελφοι ευθεως δια νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απηεσαν
- ^{11} ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας {VAR1: [το] } καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει έχοι ταυτα ουτως
- ^{12} πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσχημονων και ανδρων ουκ ολιγοι
- 13 ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες και ταρασσοντες τους οχλους
- 14 ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστείλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την θαλασσαν υπεμείναν τε ο τε σίλας και ο τιμοθέος εκεί
- 15 οι δε καθιστανοντες τον παυλον ηγαγον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν
- 16 εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος κατειδωλον ουσαν την πολιν
- ¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας
- 18 τινες δε και των επικουρειων και στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο
- ^{19} επιλαβομενοι τε {VAR1: δε } {VAR2: τε } αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη {VAR1: [η] } {VAR2: η } υπο σου λαλουμενη διδαχη
- 20 ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τινα θελει ταυτα ειναι
- ^{21} αθηναιοι δε παντές και οι επιδημούντες ξενοί εις ουδεν ετέρον ηυκαιρούν η λεγείν τι η ακουείν τι καινότερον

- 22 σταθεις δε {VAR2: [o] } παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω
- ²³ διερχομένος γαρ και αναθέωρων τα σεβασματα υμών ευρον και βώμον εν ω επεγεγραπτο αγνώστω θεώ ο ουν αγνοούντες ευσέβειτε τουτο έγω καταγγέλλω υμίν
- ^{24} ο θέος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα έν αυτω ουτος ουρανου και γης υπαρχων κυριος ουκ έν χειροποιητοίς ναοις κατοικεί
- ^{25} ουδε υπο χειρων ανθρωπινων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην και τα παντα
- 26 εποιησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος προσωπου της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων
- ^{27} ζητειν τον θεον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημών υπαρχοντα
- ^{28} εν αυτώ γαρ ζωμεν και κινουμέθα και έσμεν ως και τίνες των καθ υμάς ποιητών ειρηκάσιν του γαρ και γένος έσμεν
- ²⁹ γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησεως ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον
- ^{30} τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν απαγγελλει {VAR1: απαγγελλει } {VAR2: παραγγελλει } τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν
- ^{31} καθοτι εστησεν ημέραν εν η μέλλει κρινείν την οικουμένην εν δικαιόσυνη εν ανδρί ω ωρίσεν πίστιν παρασχών πασιν αναστησάς αυτόν εκ νέκρων
- ^{32} ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπαν ακουσομεθα σου περι τουτου και παλιν
- ^{33} ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων
- ^{34} τίνες δε ανδρες κολληθεντες αυτώ επιστευσαν εν οις και διονυσιος ο {VAR1: [o] } {VAR2: o } αρεοπαγίτης και γυνή ονοματί δαμαρίς και ετέροι συν αυτοίς

- 1 μετα ταυτα χωρισθεις εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον
- ² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους απο της ρωμης προσηλθεν αυτοις
- ^{3} και δια το ομοτέχνον ειναι έμενεν παρ αυτοις και ηργαζοντο {VAR1: ηργαζοντο } {VAR2: ηργαζετο } ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τέχνη
- ^{4} διέλεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επείθεν τε ιουδαίους και έλληνας
- ^{5} ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω λογω ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι τον χριστον ιησουν
- 6 αντιτασσομένων δε αυτών και βλασφημουντών εκτιναξαμένος τα ιματία είπεν προς αυτούς το αίμα υμών επι την κεφαλην υμών καθαρός εγώ από του νυν είς τα εθνή πορευσομαί
- ^{7} και μεταβας εκείθεν εισηλθεν {VAR1: ηλθεν } {VAR2: εισηλθεν } εις οικίαν τίνος ονοματί τίτιου ιουστού σεβομένου τον θέον ου η οικία ην συνομορούσα τη συναγώγη
- ⁸ κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο
- ^{9} ειπεν δε ο κυριος εν νυκτι δι οραματος τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης
- ^{10} διοτι έγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη
- ^{11} εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου
- ^{12} γαλλιώνος δε ανθυπατού οντος της αχαίας κατέπεστησαν ομοθυμάδον οι ιουδαίοι {VAR1: οι ιουδαίοι ομοθυμάδον } {VAR2: ομοθυμάδον οι ιουδαίοι } τω παύλω και ηγαγού αυτού έπι το βημά
- ^{13} λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον

- 14 μελλοντος δε του παυλου ανοιγείν το στομα είπεν ο γαλλιών προς τους ιουδαίους εί μεν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαίοι κατά λογον αν ανεσχομην υμών
- ^{15} ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης εγω τουτων ου βουλομαι ειναι
- ^{16} και απηλασεν αυτους απο του βηματος
- 17 επιλαβομενοι δε παντες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελεν
- 18 ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος εν κεγχρεαις την κεφαλην ειχεν γαρ ευχην
- ^{19} κατηντησαν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις ιουδαιοις
- ^{20} ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευσεν
- ^{21} αλλα αποταξαμένος και είπων παλίν ανακαμψω προς υμάς του θέου θέλοντος ανήχθη από της έφεσου
- ^{22} και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν
- 23 και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν στηριζων {VAR1: στηριζων } {VAR2: επιστηριζων } παντας τους μαθητας
- ^{24} ιουδαιος δε τις απολλως ονοματι αλεξανδρευς τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις
- 25 ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου
- 26 ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου πρισκιλλα και ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την οδον του θεου {VAR1: του θεου } {VAR2: [του θεου] }

- ²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος
- ^{28} ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

- 1 εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερικα μερη ερχεται {VAR1: ελθειν } {VAR2: <κατελθειν> } εις εφεσον και ευρειν τινας μαθητας
- ^{2} είπεν τε προς αυτούς ει πνευμά αγιον ελάβετε πιστευσάντες οι δε προς αυτον αλλ ουδ ει πνευμά αγιον εστίν ηκουσάμεν
- ^{3} eipen te eiz ti oun ebaptisque oi de eipan eiz to iwannou baptisma
- ⁴ ειπεν δε παυλος ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον ιησουν
- ^{5} akousantez de ebaptisqhsan eiz to onoma tou kuriou ihsou
- ^{6} και επιθεντος αυτοις του παυλου {VAR2: [τας] } χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητεύον
- ^{7} ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα
- ^{8} εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων {VAR2: [τα] } περι της βασιλειας του θεου
- ⁹ ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου
- ^{10} τουτο δε εγένετο επι ετη δύο ωστε παντάς τους κατοικουντάς την ασίαν ακουσαί τον λογόν του κυριού ιουδαίους τε και ελληνάς
- ^{11} δυναμεις τε ου τας τυχουσας ο θεος εποιει δια των χειρων παυλου

- 12 ωστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι
- 13 επεχειρησαν δε τινες και των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζω υμας τον ιησουν ον παυλος κηρυσσει
- ^{14} ησαν δε τινος σκευα ιουδαιου αρχιέρεως επτα υιοι τουτο ποιουντές
- ^{15} αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον είπεν αυτοίς τον [μεν] ιησούν γινωσκώ και τον παύλον επισταμαί υμείς δε τίνες εστε
- 16 και εφαλομένος ο ανθρώπος επ αυτούς εν ω ην το πνευμα το πονηρον κατακυριεύσας αμφοτέρων ισχύσεν κατ αυτών ώστε γυμνούς και τετραυματισμένους εκφυγείν εκ του οίκου εκείνου
- 17 τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου
- 18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων
- 19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε
- ^{20} ουτως κατα κρατος του κυριου ο λογος ηυξανεν και ισχυεν
- 21 ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν
- ^{22} αποστείλας δε εις την μακεδονίαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθέον και εραστον αυτος επέσχεν χρονον εις την ασίαν
- ^{23} εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου
- ^{24} δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους {VAR1: [αργυρους] } {VAR2: αργυρους } αρτεμιδος παρείχετο τοις τεχνίταις ουκ ολίγην εργασίαν

- 25 ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν εστιν
- ²⁶ και θεωρείτε και ακούετε ότι ου μονού έφεσου αλλα σχέδου πασης της ασίας ο παυλός ουτός πείσας μετέστησεν ικανού όχλου λεύων ότι ουκ είσιυ θεοί οι δια χείρων υινομένοι
- ^{27} ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερον εις ουθεν λογισθηναι μελλειν τε και καθαιρεισθαι της μεγαλειοτητος αυτης ην ολη $\{VAR1: [\eta]\} \{VAR2: \eta\}$ ασια και η $\{VAR1: [\eta]\} \{VAR2: \eta\}$ οικουμενη σεβεται
- ²⁸ ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων
- ²⁹ και επλησθη η πολις της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου
- ^{30} παυλου δε βουλομένου εισελθείν εις τον δημον ουκ είων αυτον οι μαθηταί
- ^{31} τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον
- ^{32} αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα συνεληλυθεισαν
- 33 εκ δε του οχλου συνεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω
- ^{34} επιγνοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως {VAR1: ωσει } {VAR2: ως } επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων
- 35 καταστείλας δε ο γραμματεύς τον οχλον {VAR1: τον οχλον ο γραμματεύς } {VAR2: ο γραμματεύς τον οχλον } φησιν ανδρές έφεσιοι τις γαρ έστιν ανθρώπων ος ου γινωσκεί την έφεσιων πολίν νεωκορον ουσαν της μεγάλης αρτεμίδος και του διόπετους
- 36 αναντιρρητών ουν οντών τουτών δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν
- ^{37} ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον ημων

- 38 ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις
- ^{39} ει δε τι περαιτερω επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται
- 40 και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου {VAR1: ου } {VAR2: [ου] } δυνησομεθα αποδουναι λογον περι της συστροφης ταυτης
- ^{41} και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

- ¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον μεταπεμψαμενος ο παυλος τους μαθητας και παρακαλεσας ασπασαμενος εξηλθεν πορευεσθαι εις μακεδονιαν
- ^{2} διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα
- ³ ποιησας τε μηνας τρεις γενομένης επιβούλης αυτώ υπο των ιουδαίων μελλοντι αναγέσθαι εις την συριάν εγένετο γνωμής του υποστρέφειν δια μακεδονίας
- ⁴ συνειπετο δε αυτω σωπατρος πυρρου βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος
- ^{5} ουτοι δε προσελθοντες {VAR1: προσελθοντες } {VAR2: προελθοντες } εμενον ημας εν τρωαδι
- 6 ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε οπου {VAR1: ου } {VAR2: οπου } διετριψαμεν ημερας επτα
- ⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων ημων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινέν τε τον λογον μέχρι μεσονυκτιου
- ^{8} hsan de lampadez ikanai en tw uperww ou hmen sunhymenoi
- 9 καθεζομενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος

- 10 καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν
- 11 αναβας δε και {VAR1: [και] } {VAR2: και } κλασας τον αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν
- ^{12} ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως
- 13 ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν επι την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ διατεταγμενος ην μελλων αυτος πεζευειν
- 14 ως δε συνεβαλλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην
- 15 κακείθεν αποπλευσαντες τη επίουση κατηντησαμέν αντικρύς χίου τη δε έτερα παρεβαλομέν εις σαμού τη δε έχομενη ηλθομέν εις μίλητου
- 16 κεκρικει γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ειη αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα
- ^{17} απο δε της μιλητου πεμψας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας
- ^{18} ως δε παρεγενοντο προς αυτον είπεν αυτοίς υμείς επίστασθε από πρώτης ημέρας αφ ης επέβην είς την ασίαν πως μέθ υμών τον παντά χρονον εγενομήν
- ^{19} δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων
- ^{20} ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους
- ^{21} διαμαρτυρομένος ιουδαίοις τε και ελλησιν την εις θεον μετανοίαν και πιστιν εις τον κυρίον ημών ιησούν
- 22 και νυν ιδου δεδεμενος εγω τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι {VAR1: εμοι } {VAR2: μοι } μη ειδως
- ^{23} πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν

- ^{24} αλλ ουδενος λογου ποιουμαι την ψυχην τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι {VAR1: τελειωσω } {VAR2: τελειωσαι } τον δρομον μου και την διακονίαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου
- ^{25} και υυν ιδου έγω οιδα οτι ουκέτι οψέσθε το προσώπον μου υμείς παντές έν οις διήλθον κηρυσσών την βασιλείαν
- ^{26} διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος ειμι απο του αιματος παντων
- ^{27} ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι πασαν την βουλην του θεου υμιν
- 28 προσέχετε εαυτοίς και παντί τω ποιμνίω εν ω υμας το πνευμα το αγίον εθέτο επίσκοπους ποιμαίνειν την εκκλησίαν του θέου ην περιεποίησατο δια του αίματος του ίδιου
- ^{29} εγω οιδα οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου
- ^{30} και εξ υμων αυτων {VAR1: [αυτων] } {VAR2: αυτων } αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω εαυτων {VAR1: εαυτων } {VAR2: αυτων }
- ^{31} διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημέραν ουκ επαυσαμην μετα δακρύων νουθετών ενα εκαστον
- ^{32} και τα νυν παρατιθεμαι υμας τω θεω {VAR1: κυριω } {VAR2: θεω } και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω οικοδομησαι και δουναι την κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν
- ^{33} αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα
- ^{34} αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρειαις μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται
- 35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν
- ^{36} και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο
- ^{37} ικανος δε κλαυθμος εγενετο παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον

38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπειπον δε αυτον εις το πλοιον

- ^{1} ως δε εγένετο αναχθηναι ημάς αποσπάσθεντας απ αυτών ευθυδρομησαντές ηλθομέν εις την κώ τη δε εξης εις την ροδον κακείθεν εις πατάρα
- ^{2} και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν
- ³ αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηλθομεν εις τυρον εκεισε γαρ το πλοιον ην αποφορτίζομενον τον γομον
- ⁴ ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν εις ιεροσολυμα
- 5 οτε δε εγένετο ημας εξαρτισαι {VAR1: εξαρτισαι ημας } {VAR2: ημας εξαρτισαι } τας ημέρας εξελθοντες επορευομέθα προπεμποντών ημας παντών συν γυναιξιν και τέκνοις εώς εξώ της πολεώς και θέντες τα γονατά επι τον αιγιαλον προσευξαμένοι
- ^{6} απησπασαμεθα αλληλους και ανεβημεν {VAR1: ενεβημεν } {VAR2: ανεβημεν } εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια
- ^{7} ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηντησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις
- ^{8} τη δε επαυριον εξελθοντες ηλθομεν εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω
- ^{9} τουτω δε ησαν θυγατερες τεσσαρες παρθενοι προφητευουσαι
- ^{10} επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαβος
- 11 και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου δησας εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων

- ^{12} ως δε ηκουσαμέν ταυτά παρεκάλουμεν ημείς τε και οι εντοπίοι του μη αναβαίνειν αυτόν είς ιερουσάλημ
- 13 τοτε απεκριθη ο {VAR1: [o] } {VAR2: o } παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου
- ^{14} μη πειθομένου δε αυτού ησυχασαμέν ειποντές του κυριού το θέλημα υινέσθω
- ^{15} μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα
- 16 συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγοντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη
- 17 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενως απεδεξαντο ημας οι αδελφοι
- ^{18} τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι
- ^{19} και ασπασαμένος αυτούς εξηγείτο καθ εν εκαστον ων εποίησεν ο θέος εν τοις εθνέσιν δια της διακονίας αυτού
- 20 οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον θεον είπον τε αυτώ θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες είσιν εν τοις ιουδαιοις των πεπιστευκότων και παντές ζηλωται του νομού υπαρχουσιν
- ^{21} κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο μωυσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν
- ^{22} τι ουν εστιν παντως ακουσονται οτι εληλυθας
- ^{23} touto oun poihson o soi legomen eisin hmin andres tessares euchn econtes ef {VAR1: af } {VAR2: ef } eautwn
- ²⁴ τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησονται την κεφαλην και γνωσονται παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος φυλασσων τον νομον
- ^{25} περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις απεστειλαμεν {VAR1: απεστειλαμεν } {VAR2: επεστειλαμεν } κριναντες φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και αιμα και πνικτον και πορνειαν

- 26 τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα
- ^{27} ως δε εμέλλον αι έπτα ημέραι συντελεισθαι οι από της ασιας ιουδαιοι θεασαμένοι αυτόν εν τω ιέρω συνέχεον παντά τον όχλον και έπεβαλον έπ αυτόν τας χειράς
- ²⁸ κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον
- ^{29} ησαν γαρ προεωρακότες τροφιμόν τον έφεσιον εν τη πόλει συν αυτώ ον ενομίζον ότι εις το ιέρον εισηγαγέν ο παυλός
- 30 εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι
- ^{31} ζητουντων τε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγχυννεται ιερουσαλημ
- 32 ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον
- 33 τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τις ειη και τι εστιν πεποιηκως
- 34 αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν εν τω οχλω μη δυναμενου δε αυτου γνωναι το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην
- 35 οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου
- ^{36} ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες αιρε αυτον
- ³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις

- 38 ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των σικαριων
- 39 είπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν είμι ιουδαίος ταρσευς της κιλικίας ουκ ασημού πολέως πολίτης δεομαί δε σου επίτρεψον μοι λαλησαί προς τον λαον
- 40 επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

- ^{1} ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυνι απολογιας
- ^{2} ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν
- ³ εγω ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον
- ⁴ ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας
- ⁵ ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν
- 6 εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραψαι φως ικανον περι εμε
- ⁷ επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις
- ^{8} εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς εμε {VAR1: εμε } {VAR2: με } εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις
- ^{9} oi de sun emoi onteς to men jws eqeasanto thn de jwnhn ouk hkousan tou lalountos moi
- ^{10} είπον δε τι ποιησώ κυριε ο δε κυρίος είπεν προς με ανάστας πορεύου είς δαμάσκον κάκει σοι λάληθησεται περί παντών ων τετάκται σοι ποίησαι

- ^{11} ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον
- ^{12} ανανίας δε τις ανηρ ευλαβης κατα τον νομον μαρτυρουμένος υπο παντών των κατοικούντων ιουδαίων
- ^{13} ελθων προς εμε {VAR1: εμε } {VAR2: με } και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον
- ¹⁴ ο δε είπεν ο θεος των πατέρων ημών προεχειρισατό σε γνωναι το θελημά αυτού και ίδειν τον δικαίον και ακουσαι φώνην εκ του στομάτος αυτού
- ^{15} οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας
- ^{16} και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου
- ^{17} εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει
- ¹⁸ και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου μαρτυριαν περι εμου
- ^{19} καγω είπον κυρίε αυτοί επιστάνται ότι εγω ημην φυλακίζων και δέρων κατά τας συναγωγάς τους πιστεύοντας επί σε
- 20 και ότε εξέχυννετό το αίμα στέφανου του μαρτύρος σου και αυτός ημην έφεστως και συνευδοκών και φυλασσών τα ιματία των αναιρούντων αυτόν
- ^{21} και είπεν προς με πορεύου οτι έγω είς εθνη μακραν εξαποστέλω σε
- ^{22} ηκούου δε αυτού αχρί τουτού του λούου και επήραν την φωνην αυτών λεύοντες αίρε από της ύης του τοιούτου ου ύαρ καθήκεν αυτόν ζην
- ²³ κραυγαζοντων τε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα
- ^{24} εκελευσεν ο χιλιαρχος εισαγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ειπας μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω

- 25 ως δε προετείναν αυτον τοις ιμασίν είπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος εί ανθρωπον ρωμαίον και ακατακρίτον εξεστίν υμίν μαστίζειν
- ²⁶ ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιαρχω απηγγειλεν λεγων τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν
- ^{27} προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι
- ²⁸ απεκριθη δε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι
- ²⁹ ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι αυτον ην δεδεκως
- ^{30} τη δε επαυριον βουλομενος γνωναι το ασφαλες το τι κατηγορειται υπο των ιουδαιων ελυσεν αυτον και εκελευσεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν το συνεδριον και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

- ^{1} ατενισας δε {VAR2: ο } παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας
- ^{2} o de arciereus ananias epetaxen tois parestwsin auto tuptein autou to stoma
- ^{3} τοτε ο παυλος προς αυτον είπεν τυπτείν σε μελλεί ο θεος τοιχε κεκονιαμένε και συ καθη κρίνων με κατα τον νομον και παρανομών κελευείς με τυπτέσθαι
- ^{4} oi de parestatez eipan ton arcierea tou beou loidoreiz
- ^{5} εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ οτι αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως
- 6 γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιων περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων {VAR2: [εγω] } κρινομαι
- ^{7} τουτο δε αυτου λαλουντος {VAR1: λαλουντος } {VAR2: ειποντος } εγενετο στασις των φαρισαιων και σαδδουκαιων και εσχισθη το πληθος

- ⁸ σαδδουκαιοι μεν {VAR2: μεν } γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μητε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα
- 9 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες τινες των γραμματέων του μερους των φαρισαίων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακόν ευρισκόμεν εν τω ανθρωπω τουτώ ει δε πνευμα ελαλησέν αυτώ η αγγελός
- 10 πολλης δε γινομένης στασέως φοβηθείς ο χιλιαρχός μη διασπάσθη ο παυλός υπ αυτών έκελευσεν το στρατέυμα κατάβαν αρπάσαι αυτόν έκ μέσου αυτών αγείν τε {VAR2: τε } είς την παρεμβολην
- 11 τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι
- 12 γενομένης δε ημέρας ποιησαντές συστροφην οι ιουδαιοι ανεθεματισάν εαυτούς λεγοντές μητε φαγείν μητε πιείν έως ου αποκτείνωσιν τον παύλον
- ^{13} ησαν δε πλειους τεσσερακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι
- ¹⁴ οιτίνες προσελθοντες τοις αρχιερευσίν και τοις πρεσβυτεροίς είπαν αναθεματί ανεθεματίσαμεν εαυτούς μηδενός γευσασθαί εως ου αποκτείνωμεν τον παύλον
- 15 νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως καταγαγη αυτον εις υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον
- ¹⁶ ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω
- 17 προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγε {VAR1: απαγε } {VAR2: απαγαγε } προς τον χιλιαρχον εχει γαρ απαγγειλαι τι αυτω
- 18 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανισκον {VAR1: νεανιαν } {VAR2: νεανισκον } αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι
- 19 επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι

- ²⁰ είπεν δε ότι οι ιουδαίοι συνέθεντο του ερωτήσαι σε όπως αυρίον τον παυλον καταγαγής είς το συνέδριον ως μέλλων {VAR1: μέλλων } {VAR2: μέλλον } τι ακριβέστερον πυνθανέσθαι πέρι αυτού
- 21 συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πιειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν εισιν ετοιμοι προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν
- ^{22} ο μεν ουν χιλιαρχος απέλυσεν τον νεανισκον παραγγείλας μηδενί εκλαλησαί οτι ταυτά ενέφανισας προς εμέ {VAR1: εμέ } {VAR2: μέ }
- 23 και προσκαλεσαμενος τινας δυο {VAR1: τινας δυο } {VAR2: δυο [τινας] } των εκατονταρχων είπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσίους οπως πορευθωσίν εως καισαρείας και ίππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβούς διακοσίους από τρίτης ωρας της νυκτός
- ²⁴ κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα
- ^{25} γραψας επιστολην εχουσαν τον τυπον τουτον
- ^{26} κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν
- 27 τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλαμην μαθων οτι ρωμαιος εστιν
- ^{28} βουλομένος τε επιγνώναι την αιτίαν δι ην ενεκάλουν αυτώ κατηγάγον εις το συνέδριον αυτών {VAR1: [κατηγάγον εις το συνέδριον αυτών] } {VAR2: κατηγάγον εις το συνέδριον αυτών }
- ^{29} ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματών του νομου αυτών μηδεν δε αξιον θανατού η δεσμών εχοντα εγκλημα
- 30 μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα εσεσθαι εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν {VAR2: [τα] } προς αυτον επι σου
- ^{31} οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια νυκτος εις την αντιπατριδα
- ^{32} τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην

- 33 οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω
- 34 αναγνους δε και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας
- ^{35} διακουσομαι σου εφη όταν και οι κατηγοροί σου παραγενωνται κελευσας εν τω πραιτωρίω του ηρωδού φυλασσέσθαι αυτον

- 1 μετα δε πεντε ημέρας κατέβη ο αρχιέρευς ανανίας μετα πρεσβυτέρων τινών και ρητορός τερτυλλού τίνος οιτίνες ενεφανίσαν τω ηγεμονί κατά του παύλου
- ^{2} κληθεντος δε αυτου {VAR1: [αυτου] } {VAR2: αυτου } ηρξατο κατηγορείν ο τερτυλλος λεγων πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και διορθωματών γινομένων τω έθνει τουτώ δια της σης προνοίας
- ³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας
- ⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη ση επιεικεια
- ⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασεις πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως
- ^{6} ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν 24.7
- ⁸ παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου
- ^{9} συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν
- 10 απεκριθη τε ο παυλος νευσαντος αυτώ του ηγεμονός λεγείν εκ πολλών ετών οντά σε κρίτην τω εθνεί τουτώ επιστάμενος ευθυμώς τα περί εμαυτού απολογούμαι
- 11 δυναμενού σου επιγνώναι ότι ου πλειούς είσιν μοι ημέραι δώδεκα αφ ης ανέβην προσκύνησων είς ιέρουσαλημ

- 12 και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επιστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν
- ^{13} ουδε παραστησαι δυνανται σοι περι ων νυνι κατηγορουσιν μου
- 14 ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρωω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις εν τοις προφηταις γεγραμμενοις
- ^{15} ελπίδα έχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλείν εσεσθαι δικαίων τε και αδικων
- ^{16} εν τουτω και αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον θεον και τους ανθρωπους δια παντος
- ^{17} δι ετων δε πλειονων ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην και προσφορας
- 18 εν αις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες δε απο της ασιας 10υδαιοι
- ^{19} ους εδει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε
- ^{20} η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου
- ^{21} η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα εν αυτοις εστως οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ υμων
- 22 ανεβαλετο δε αυτους ο φηλιξ ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπας οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας
- ^{23} διαταξαμένος τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον έχειν τε ανέσιν και μηδένα κωλυείν των ιδιών αυτου υπηρέτειν αυτω
- ²⁴ μετα δε ημερας τινας παραγενομένος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη ιδια γυναικι ουση ιουδαια μετέπεμψατο τον παυλον και ηκουσέν αυτού περί της εις χριστον ιησούν πιστέως
- 25 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε

- ^{26} αμα και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω {VAR1: [αυτω] } {VAR2: αυτω } υπο του παυλου διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομένος ωμίλει αυτω
- ²⁷ διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτα καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

- ¹ φηστος ουν επιβας τη επαρχεια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας
- ² ενεφανισαν τε αυτω οι αρχιερεις και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον
- ^{3} αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελειν αυτον κατα την οδον
- ^{4} ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εις καισαρειαν εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι
- ^{5} οι ουν εν υμιν φησιν δυνατοι συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι ατοπον κατηγορειτωσαν αυτου
- ^{6} διατριψας δε εν αυτοις ημέρας ου πλειους οκτώ η δεκά καταβάς εις καισαρείαν τη επαυρίον καθισάς επί του βηματός εκελεύσεν τον παυλον αχθηναί
- ⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα καταφεροντες α ουκ ισχυον αποδειξαι
- ^{8} του παυλου απολογουμένου οτι ουτέ εις τον νομον των ιουδαίων ουτέ εις το ιέρον ουτέ εις καισαρά τι ημαρτον
- ^{9} ο φηστος δε θελων τοις ιουδαιοις χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κριθηναι επ εμου
- 10 είπεν δε ο παυλος εστως επί του βηματός καισαρός {VAR1: εστώς επί του βηματός καισαρός } {VAR2: επί του βηματός καισαρός εστώς } είμι ου με δεί κρινέσθαι ιουδαίους ουδέν ηδικήσα {VAR1: ηδικήκα } {VAR2: ηδικήσα } ως και συ καλλίον επιγινώσκεις

- 11 ει μεν ουν αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι
- ^{12} τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση
- ^{13} ημέρων δε διαγενομένων τίνων αγριππας ο βασίλευς και βερνική κατηντήσαν εις καισαρείαν ασπασαμένοι τον φήστον
- ^{14} ως δε πλειους ημέρας διετρίβον έκει ο φηστος τω βασίλει ανέθετο τα κατά τον παύλον λέγων ανήρ τις έστιν καταλελειμμένος υπο φηλικός δεσμίος
- 15 περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην
- 16 προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος
- ^{17} συνελθοντων ουν αυτων] {VAR2: [αυτων] } ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα
- ^{18} περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον ων εγω υπενοουν πονηρων
- ^{19} ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην
- ²⁰ απορουμενος δε εγω την περι τουτων ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα κακει κρινεσθαι περι τουτων
- 21 του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου αναπεμψω αυτον προς καισαρα
- ^{22} αγριππας δε προς τον φηστον εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι αυριον φησιν ακουση αυτου
- 23 τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος

- ^{24} και φησιν ο φηστος αγριππα βασίλευ και παντές οι συμπαροντές ημιν ανδρές θεωρείτε τουτόν πέρι ου απάν το πληθός των ιουδαίων ενέτυχον {VAR1: ενέτυχεν } {VAR2: ενέτυχον } μοι έν τε ιέροσολυμοις και ένθαδε βοώντες μη δείν αυτόν ζην μηκέτι
- ^{25} εγω δε κατελαβομην μηδεν αξιον αυτον θανατου πεπραχεναι αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν
- ^{26} περι ου ασφαλες τι γραψαι τω κυριω ουκ έχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα έπι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισέως γενομένης σχω τι γραψω
- ^{27} αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

- ¹ αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι περι {VAR1: υπερ } {VAR2: περι } σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο
- ² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων σημερον απολογεισθαι
- ³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι μακροθυμως ακουσαι μου
- ^{4} την μεν ουν βιωσιν μου {VAR2: [την] } εκ νεοτητος την απ αρχης γενομένην εν τω έθνει μου έν τε ιεροσολυμοις ισασιν πάντες {VAR2: [οι] } ιουδαιοι
- ⁵ προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος
- ^{6} και νυν επ ελπιδι της εις τους πατερας ημων επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος
- ⁷ εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ
- ^{8} τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει
- 9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι

- 10 ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους τε των αγιων εγω εν φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον
- 11 και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις
- 12 εν οις πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερεων
- 13 ημέρας μέσης κατά την οδον είδον βασίλευ ουρανοθέν υπέρ την λαμπροτήτα του ηλίου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομένους
- 14 παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν
- ^{15} εγω δε ειπα τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις
- ^{16} αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες {VAR1: με } {VAR2: [με] } ων τε οφθησομαι σοι
- ^{17} εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων εις ους εγω αποστελλω σε
- 18 ανοιξαι οφθαλμους αυτών του επιστρεψαι απο σκότους εις φως και της εξουσίας του σατάνα επί τον θεον του λαβείν αυτους αφέσιν αμαρτίων και κληρον εν τοις ηγιασμένοις πιστεί τη είς έμε
- ^{19} οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης τη ουρανιω οπτασια
- 20 αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε και ιεροσολυμοις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελλον μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας
- ^{21} ενέκα τουτών με ιουδαιοί συλλαβομένοι {VAR2: [οντα] } εν τω ιέρω επειρώντο διαχειρισάσθαι
- ²² επικουριας ουν τυχων της απο του θεου αχρι της ημέρας ταυτης εστηκα μαρτυρομένος μικρώ τε και μεγάλω ουδεν έκτος λέγων ων τε οι προφηται ελαλησάν μελλοντών γινέσθαι και μωυσης

- ^{23} ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν
- ²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει
- ^{25} ο δε παυλος ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι
- 26 επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον {VAR2: και } παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι {VAR2: [τι] } τουτων ου πειθομαι ουθεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο
- ^{27} πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οιδα οτι πιστευεις
- ^{28} ο δε αγριππας προς τον παυλον εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι
- 29 ο δε παυλος ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και εγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων
- ^{30} ανέστη τε ο βασίλευς και ο ηγεμών η τε βερνικη και οι συγκαθημένοι αυτοίς
- 31 και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον τι {VAR2: [τι] } πρασσει ο ανθρωπος ουτος
- 32 αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

- ^{1} ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης
- ^{2} επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντι πλειν εις τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικέως
- ³ τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν
- ^{4} κακείθεν αναχθέντες υπέπλευσαμέν την κυπρού δια το τους ανέμους είναι εναντίους

- ^{5} το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας
- ^{6} κακει ευρων ο εκατονταρχης πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο
- ⁷ εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην
- ^{8} μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασεα $\{VAR1:$ ην πολις λασεα $\}$ $\{VAR2:$ πολις ην λασαια $\}$
- 9 ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλος
- ^{10} λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν
- 11 ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκληρω μαλλον επειθετο η τοις υπο παυλου λεγομενοις
- 12 ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν ειπως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον
- ^{13} υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην
- ¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικός ο καλουμένος ευρακύλων
- ^{15} συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα
- 16 νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον καυδα ισχυσαμεν μολις περικρατεις γενεσθαι της σκαφης
- ¹⁷ ην αραντες βοηθειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο
- ^{18} σφοδρως δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην εποιουντο
- ^{19} και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν

- 20 μητε δε ηλιού μητε αστρών επιφαινοντών επι πλειονάς ημέρας χειμώνος τε ουκ ολίγου επικείμενου λοίπον περιηρείτο ελπίς πάσα του σωζέσθαι ημάς
- 21 πολλης τε ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν
- 22 και τα νυν παραινώ υμας ευθυμειν αποβολή γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμών πλην του πλοιου
- 23 παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του θεου ου ειμι {VAR2: [εγω] } ω και λατρευω αγγελος
- ^{24} λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου
- ^{25} διο ευθυμειτε ανδρες πιστευώ γαρ τω θεώ ότι ουτώς εσται καθ ον τροπού λελαληται μοι
- ^{26} εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν
- 27 ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημών εν τω αδρια κατα μέσον της νυκτός υπένοουν οι ναυται προσαγείν τίνα αυτοίς χώραν
- ^{28} και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε
- ²⁹ φοβουμενοι τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι
- ^{30} των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης αγκυρας μελλοντων εκτεινειν
- ^{31} είπεν ο παυλος τω εκατονταρχή και τοις στρατιώταις εαν μη ουτοι μεινώσιν εν τω πλοίω υμεις σωθηναι ου δυνάσθε
- ^{32} τοτε απεκοψαν οι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν
- 33 αχρι δε ου ημερα ημελλεν γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν προσλαβομενοι

- 34 διο παρακαλω υμας μεταλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται
- ^{35} ειπας δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν
- ^{36} ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης
- ^{37} ημεθα δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω διακοσιαι {VAR1: ως } {VAR2: διακοσιαι } εβδομηκοντα εξ
- ^{38} κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν
- ^{39} στε δε ημέρα εγένετο την γην ουκ επεγινώσκον κολπον δε τινα κατένοουν έχοντα αιγιαλον είς ον εβουλεύοντο ει δυναίντο εκσωσαί {VAR1: εκσωσαί } {VAR2: εξωσαί } το πλοίον
- 40 και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμωνα τη πνεουση κατειχον εις τον αιγιαλον
- ^{41} περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας {VAR2: [των] κυματων }
- ^{42} των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη
- 43 ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι
- ^{44} και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

- ^{1} και διασωθέντες τότε επεγνώμεν ότι μελιτή {VAR1: μελιτήνη } {VAR2: μέλιτη } η νήσος καλείται
- ² οι τε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος

- ³ συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων τι πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα καθηψεν της γειρος αυτου
- ⁴ ως δε είδον οι βαρβαροι κρεμαμένον το θηρίον εκ της χειρος αυτου προς αλληλους ελέγον παντως φονευς έστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθέντα έκ της θαλασσης η δική ζην ουκ είασεν
- ^{5} o men oun apotinazaς to $\theta \eta \text{rion}$ eig to pur epaben ouden kakon
- 6 οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι ελεγον αυτον ειναι θεον
- ⁷ εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας {VAR1: ημερας τρεις } {VAR2: τρεις ημερας } φιλοφρονως εξενισεν
- ⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντεριω συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον
- 9 τουτου δε γενομενου και {VAR1: [και] } {VAR2: και } οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες ασθενειας προσηρχοντο και εθεραπευοντο
- 10 οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς τας χρειας
- 11 μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις
- ^{12} και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις
- 13 οθεν περιελοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους
- ^{14} ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθαμεν
- ^{15} κακείθεν οι αδελφοί ακουσαντές τα πέρι ημών ηλθαν είς απαντησίν ημίν αχρίς αππίου φορού και τρίων ταβέρνων ους ίδων ο παύλος ευχαριστήσας τω θέω ελαβέν θαρσός

- ^{16} στε δε εισηλθομεν εις ρωμην επετραπη τω παυλω μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη
- 17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους εγω ανδρες αδελφοι ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων
- 18 οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι
- 19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν
- ^{20} δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλέσα υμας ιδείν και προσλαλησαι ένεκεν γαρ της έλπιδος του ισραηλ την αλυσίν ταυτην περικείμαι
- 21 οι δε προς αυτον ειπαν ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγείλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον
- ^{22} αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται
- 23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας

- ^{24} kai oi men epeihonto tois legomenois oi de hpistoun
- 25 ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας υμων
- ^{26} λεγων πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε
- 27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους
- ^{28} υνωστού ουν υμιύ έστω {VAR1: υμιύ έστω } {VAR2: έστω υμιύ } οτι τοις έθυεσιν απέσταλη τουτό το σωτηριού του θέου αυτοί και ακουσούται $28{:}29$
- 29
- ^{30} ενεμείνεν δε διετίαν ολην εν ιδιώ μισθώματι και απεδέχετο παντάς τους εισπορευόμενους προς αυτον
- 31 κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως